

maattet arbejde over Gyne i min Stilling som Landmand for at ernære min efterhaanden talrig blevene Familie, ligesom ogsaa flere Høiesteretsdomme i lignende Tilfælde ere faldne ud til vedkommende Invalids Fordel. Som Følge af Foranstaaende tillader jeg mig herved allerærbødigst at ansøge den høie Rigsdag om, at der ogsaa maa blive mig tillagt Understøttelse med Renter fra 1ste April 1867 til 1ste Oktober 1884. Søvrigt tillader jeg mig allerærbødigst at henvide til de med min Ansøgning til Finansministeriet af 6te Oktober 1885 fremsendte Attester fra Saltum-Hune og Fetsmark Sogneraad og min anbefaling fra Regimentet, hvilke Attester jeg ikke haver modtaget tilbagevendte".

I en Skrivelse fra Finansministeriet af 8de Januar 1887 meddeles det Andrageren, at, da hans Forsørgelse har været inddragen fra 1ste April 1867 til 30te September 1884, fordi det efter foreliggende Lægeudtalelser ikke kunde skjønnes, at der som Følge af Cæsionen var en saa væsentlig Indskrænkning i Erhvervsveenen, at der havde Hjemmel til at yde Forsørgelse, men atter er ham tillagt, saasnart man efter foreliggende Oplysninger mente at kunne gaa ud fra, at Forudsætningen var tilstede, kan man ikke bevilge den ansøgte Efterbetaling.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

30. Fra Enkefru Emilie Prosch af Kjøbenhavn om en extraordinær Understøttelse. (Indbragt den 9de December 1887 af Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, Thomsen).

Andragendet er saalydende:

"Undertegnede Emilie Prosch, Enke efter Professor Victor Alfons Prosch, tillader sig herved ærbødigst at ansøge den høie Rigsdag om at maatte blive tilstaaet en extraordinær aarlig Understøttelse. Idet jeg til Støtte for dette mit Andragende dels tillader mig at henvide til min afdøde Mand's mangeaarige Virksomhed som Lektor i Hygieine ved den Kongelige Veterinær- og Landbohøiskole og til de af ham udgivne videnskabelige Arbejder, turde det være mig tilladt yderligere at anføre, at jeg i min høie Alder — 68 Aar — er ude af Stand til at søge en Bivindtægt ved noget Erhverv, at vor store Families Underhold og vore 7 Børns Opdragelse ikke har gjort det muligt for min afdøde Mand at opspare nogen Kapital, og endelig at jeg af Staten oppebærer en aarlig Pension af 550 Kr."

Paa et lignende Andragende til Indenrigsministeriet har dette under 8de Oktober 1887 svaret, at man ikke faae i Stand til at bevilge det Ansøgte.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

31. Fra Realskoleforstander H. Gregersen i Tarm om Understøttelse til den af ham bestyrede Skole. (Indbragt den 10de December 1887 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds, Clausager.)

Andragendet er saalydende:

"I September Maaned d. A. ansøgte jeg det høie Ministerium for Kirke- og Undervisningsvæsenet om Statsunderstøttelse til den nyoprettede Realskole i Tarm og om Hjælp til at anskaffe den anordnede skriftlige Samling ved Skolen. Jeg vidste ikke den Gang, at Ansøgningerne skulde have været indsendte inden 1ste August, og de kom derfor ikke i Betragtning ved Finanslovens 1ste Behandling, derfor anmoder jeg ærbødigst den høie Rigsdag om, at de maa komme for ved Finanslovens 2den Behandling. Jeg tillader mig at lade en Utskrift af Ansøgningerne medfølge, saa vidt jeg kan huske dem."

Da Sagen vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Finanslovforslaget for 1888—89, gjør Udvalget ingen Indstilling.